चिरिका f. eine best. Waffe H. 787, Sch. - Vgl. चिलिका.

चिरिएरी f. = चिरएरी Meb. t. 42. Halis, beim Sch. zu H. 512. चिरिवित्त्व m. = चिरवित्त्व Bual. zu AK. ÇKDs.

चित m. Schultergelenk Çabbak. im ÇKDa.

चिर्मिटी f. Cucumis utilissimus Roxb. (कर्काटी) H. 1189. die Frucht: भनाण Paskar. 30.1. तद्भन्य ताबद्मृत्रसाधिर्मटी: 248,12. चिर्मिटिका 30, 7. Die Form चिर्मटा baben wir in ग्राचिर्मटा. — Vgl. चर्मट.

चिर्भिट n. चिर्भिटा f. u. चिर्भिटिका f. eine best. Gurkenart (verschieden von चिर्भिटी) Rigas. im ÇKDu. — Vgl. इन्द्रचिर्भिटी, नुद्रचिर्भिटी, नुद्रचिर्भिटी, नुद्रचिर्भिटी, नुद्रचिर्भिटी, नुद्रचिर्भिटी, नुद्रचिर्भिटी,

चिल्, चिलौति kleiden Dairce. 28,63.

चिलानिला (. 1) eine Art Halsschmuck (चिलिमिनिका Viute. 208). — 2) ein leuchtendes fliegendes Insect. — 3) Blitz Med. k. 227. — Dieselben Bedd. hat nach Так. 3,3,20 (s. d. Corrigg.) und H. an. 5,4 चिलिमीलिका.

चिलिका f. eine Art Waffe H. ç. 150. - Vgl. चिरिका.

चिलिचिम m. ein best. Fisch AK. 1,2,3,18. H. 1346. Scca. 1,73,17. 74,14. = vulg. वालियागढ्य Bara. zu AK. im ÇKDa. Nach Haughton ist वालिया Cyprinus denticulatus, गड्य ist eine Art Goldforelle; nach Andern ist चि॰ eine Art Seekrabbe (इञ्चाक) Вила. Derselbe Schol. zu AK. führt folgende Varianten an: चिलिचिम (Lois.), चिलिचीम, चिलिचीम (ÇKDa.), चिलिमीनक, चिलीचिम, चिलीचीम (ÇKDa.).

चिलिचिमि, चिलिचीम, चिलिचीमि, चिलिमीनक s. u. चिलिचिम. चिलिमिनिका und चिलिमीलिका s. u. चिलमीलिका.

चिला, चिलाति 1) sich tösen. — 2) tändeln, scherzen, schäkern (क्-वकर्षो: v. l. भावकर्षो. welches West. durch conjicers, opinari wiedergiebt) Duktup. 13, 26.

चिहा 1) adj. triefende Augen habend P. 5,2,33, VArtt. 2. AK. 2,6, 2,11. H. 461. an. 2,485. Med. l. 16. Vgl. चुल, पिहा. — 2) m. a) triefende Augen H. an. Med. n. nach dem Sch. zu H. 461. — b) eine Falkenart, Falco Cheela AK. 2,5,21. Тык. 2,3,22. H. 1334. H. an. Med. ्ट्पिता Тык. 3,3,236. — 3) f. चिहाी s. u. चिहा. — Vgl. जुरुचिहा.

चिल्ला m. oder चिल्ला f. ein best. Thier: सृमर्चिल्ला: MBn. 7,1320. चिल्ला f. = चीरिका, किल्ला Grille. Heimchen Çabbar. im ÇKDR. चिल्लादेवी f. Verz. d. B. H. No. 1308.

चिद्यानिद्या (चिद्या 2, b + भद्द्य) f. ein best. vegetabilischer Parfum Çabrak. im ÇKDa.

चिल्लान (चिल्ल 2.b + म्रामा) m. Räuber Taik. 2,10,8.

चिह्न 1) m. ein best. Raubvogel (vgl. चिह्ना) Suga. 1,24,8. 202,13. — 2) f. eine best. Pflanze (s. चिह्ना) Suga. 1,73,9. — 3) f. चिह्ना a) Grille, Heimchen (vgl. चिह्नाका) Çabda. im ÇKDa. — b) Name eines Baumes, Symplocos racemosa Roxb. (लाघ), Rigax. im ÇKDa. — c) eine best. Gemüsepflanze (verwandt mit वास्तूका Spinat) ebend. Med. l. 16. Suga. 1,157,20. चिह्नी वास्तूकावडत्तेषा 220.21. 228,16. 2,48,10. 342,21. — Vgl. गङ्गाचिह्ना.

चिल्लिका f. = चिल्ली (s. u. चिल्लि) c Rigan. im ÇKDR. ेलता von den Brauen gesagt Dagas. 169, 19.

चिवि m. = चिव्क Kinn GATADH. im ÇKDR.

चिविर m. = चिपिर plattgedrückter Reis u.s. w. Sch. zu AK. im ÇKDa. चिविरिक्षका f. N. eines kleinen Strauchs (तुह्रघोली, मधुमालपन्निका, रत्तरला) Riéax. im ÇKDa.

चित्रुक 1) n. Sidde. K. 248, b, ult. Kinn AK. 2, 6, 2, 41. Jágá. 3, 98. Suga. 1, 66. 3. 125, 18. 255, 17. 337, 7. Varáh. Bru. S. 2, Anf. 50, 42. 31, 3. 38. 5. 67, 54. Kathás. 22, 159. Rága-Tar. 3, 502. चित्रुक H. 382. Graidasañgk. 1, 85. Prab. 21, 17. Sch. zu Pár. Graid. 3, 6. Vgl. चुत्रुक, कुत्रुक. — 2) m. a) N. eines Baumes (s. मुच्युक्ट) Rágax. im ÇKDr. — b) pl. N. pr. eines Volkes MBn. 1, 6685.

चिद्या onomatop. von einem klirrenden Laute Nis. 9, 14. (ह्युधि:) चिद्या कृषोति सनेनाव्यत्रयं हुए. 6,75, 5.

चिट्ट (angellich von चेष्ट्) s. म्रचिट्ट.

चिँक्णाजन्य (चिक्षा N. pr. + जन्या) n. N. pr. einer Stadt P. 6, 2.125. चिक्कर m. pl. = चिक्कर Haupthaar H. 567, Sch.

चिक्न n. Siddi. K. 249,a,9. 1) Zeichen, Merkmal, Attribut, Anzeichen AK. 3.4,1,4. Таік. 3,3,238. Н. 106. ап. 2,264. Мед. n. 4. चिक्नभूतं त्राभित्तानं तमक्ट्रे कर्तुमर्क्ति R.4,12,44. चिक्नभूतो विभूत्यर्थम् N.17,6. विद्युष्टियां त्राम्यानं तमक्ट्रे कर्तुमर्क्ति R.4,12,44. चिक्नभूतो विभूत्यर्थम् N.17,6. विद्युष्टियां त्राम्यानं त

चिक्ननारिन् (चिक्न + का) adj. Zeichen machend, — hinterlassend. so v. a. verwundend (विघातिन्) und Schrecken einjagend, von schreckenerreyendem Aussehen (घोरदर्शन) Viçva im ÇKDa.

चिक्कधर (चिक्क + धर) m. Insignienträger VJUTP. 95.

चिक्नधारिणी (चिक्न + धा॰) f. N. einer Pflanze (श्यामालता) Çabdab. im ÇKDa.

चिक्नप् (von चिक्न), चिक्नपति zeichnen, kennzeichnen: प्रदाराभिमर्शेषु प्रवृत्तान्नृन्मेक्निपतिः । उद्वेशनक्षरिरिडिश्चिक्नियेवा प्रवासयेत् ॥ М. 8,
352. चिक्नित gezeichnet, bezeichnet, kenntlich gemacht: दिवा चरेषुः कार्वार्च चिक्निता राज्ञशासनैः М. 10,55. समामासतर्धाक्नामज्ञातिस्वगात्रकैः
— चिक्नितम् (लेष्ट्यम्) Jáss. 2,85.6. М. 2,170. Разват. 44,16. 48,20.
Видс. Р. 4,1,24. Sau. D. 114. स्वमुद्रापरिचिक्नित oben mit seinem Siegel
gesiegelt (लेष्ट्य) Jáss. 1,318. चिक्नियतट्य Varau. Bun. S. 37,7.

- म्रिन dass.: स्वनामाङ्काभिचिङ्गितम् । म्रङ्गरीयम् R. 4,42,12.
- परि dass.: पृथिवों चिक्कैभीमस्य परिचिक्किताम् MBu. 3, 12445. 13, 2137. 2328. स्वक्स्त॰ von seiner Hand unterschrieben Jiás. 2,93. म्र्र्मी: कर्मभिद्यापि प्रापशः परिचिक्किताः MBu. 3, 12628.

चिक्कीकृत (चिक्क + कृत) adj. gezeichnet: लिक्केनापि क्रस्य सर्वपुरूपा: प्रत्यत्तचिक्कीकृता: MBa. 13,826.

चीक्, चैंकिति und चीकैयति ertragen (मर्घण, v. l. म्रामर्घण, म्रामर्घ) DBitto. 34,21. — Vgl. शीक्.